RADVES

Informačný časopis Obce Radošovce August 2015 **2/2015,** Roč. V.

Otvorené búdy

Občianske združenie Vinohradnícky spolok Radošovce usporiadalo v sobotu 13. júna 2015 už 3. ročník Dňa otvorených búd v radošovských vinohradoch. Stovka zaregistrovaných návštevníkov - milovníkov zlatého moku, mohla ochutnať vyše 100 vzoriek vín v 17 otvorených búdach. Aj napriek tomu, že podľa vinárov bol predchádzajúci rok na vína veľmi slabý a museli o to viac na jeho výrobe zapracovať, hostia z rôznych kútov Slovenska boli spokojní a vína im chutili. Ocenili tiež výbornú atmosféru a mimoriadne pekné prostredie.

Radošovský Gulášmajster 2015

V poslednú júnovú sobotu sa radošovskými vinohradmi opäť po roku niesla chuť guláša. Konal sa tu už šiesty ročník súťaže vo varení guláša organizovaný hostincom u Piusa a jeho priaznivcami.

Aj tento ročník bol skutočne mimoriadny nielen rôznymi druhmi tohto obľúbeného jedla, ale najmä medzinárodnou účasťou. Z celkového počtu 24 súťažných tímov bolo aj niekoľko zahraničných, a to z Moravy, Nemecka, Poľska, či Izraela. Jediné kritérium, navariť z piatich kilogramov mäsa, splnili všetci. Pri dochucovaní, či ozdobovaní guláša už však súťažiaci mohli naplno využiť svoje kulinárske a estetické schopnosti. Tak sme mali možnosť ochutnať guláš s pivom, srnčí guláš, bravčový, hovädzí, netradičný guláš s čučoriedkami, atď.

Ochutnať, tak ako po minulé roky, mohli aj fanúšikovia súťaže, ktorí hojnou účasťou potvrdili čoraz väčšiu atraktívnosť tejto akcie. Každý tím mal náhodne priradené číslo, ktoré poznal len moderátor, a tak šesťčlenná porota pri ochutnávke samozrejme nevedela, o ktorý tím sa jedná. Hodnotilo sa päť vlastností: farba, vôňa, chuť, hustota a celkový dojem. Boli udelené aj niekoľké mimoriadne ocenenia, napríklad: najlepšie oblečený tím, najviac vypitých pív, či najskorší príchod, avšak absolútny gulášmajster mohol byť len jeden. Po minuloročnom 3. mieste sa vyšvihli na 1. miesto domáci – „Borová team“ pod vedením Filipa Tokoša.

Organizátori ukázali, že v radošovských vinohradoch sa nepestuje len dobré vínko, ale každým rokom sa tu čoraz lepšie darí aj rôznym odrodám guláša. Gulášmajster si získava čoraz väčšiu obľubu, o čom sa budete môcť presvedčiť opäť budúci rok.

Martin Molent

Dejiny vinohradníctva v Radošovciach

/Seriál článkov na pokračovanie/

Iba máloktorá obec alebo menšie mestečko sa môže pochváliť takou veľkou a hlboko do minulosti siahajúcou vinohradníckou a ovocinárskou tradíciou ako Radošovce. Svedčia o tom chotárne názvy v historických písomných prameňoch z roku 1602 ako Panenská hora, Kobilani hegy, Radossoczy hegy, Weszkay Hegi / maďarsky - hegy znamená hora, vrch/. Ďalej mapa Uhorska z roku 1785 vyhotovená za vlády cisára Jozefa II. uvádza názov Manašovská hora ako aj mapa z roku 1865 zaznamenáva Príčné novosady a Novú horu na výbežkoch Bielych Karpát. Dôkazom sú aj dobové vinohradnícke stavby nazývané – „búdy“, zachované lisy na hrozno, nástroje, pece na sušenie ovocia i nález „greftov“ v lokalite „Chrasca“.

Umiestnenie radošovských viníc konkrétnejšie udáva záznam z kanonickej vizitácie z roku 1788 /kanonická vizitácia bola, zjednodušene povedané, biskupská kontrola o stave farnosti/, kde sa spomína pole Kniesky Kút, ktoré má zo severnej strany potok, ktorý priteká z vinice.

Jozefínske mapovanie z roku 1785 tiež lokalizuje v katastri Radošoviec vinice v dvoch chotárnych častiach a to na Panenskej hore pod Čupmi a súvislý pás viníc s vinohradníckymi stavbami a kaplnkou sv. Urbana na južných svahoch Manašovskej hory na sever od Koválovca. Taktiež vinohrady v katastri Viesky na južnom svahu najvyššie položeného miesta oproti Zámčisku s kaplnkou sv. Víta.

Ľudová povesť však hovorí, že vinice vznikli ešte pred obdobím tureckých vojen. Starí obyvatelia Radošoviec si navzájom predávali ústnym podaním povesť, že keď Radošovčania utekali pred Turkami do vinohradov, aby sa pred nimi skryli, stretli cestou Turkov vracajúcich sa už z vinohradov.

Historickým dokladom o vinohradoch v Radošovciach i vo Vieske z roku 1555 je súpis révayovských poddaných Holíčsko – šaštínskeho panstva z výberu vínového desiatku. V Radošovciach vybral správca panstva 51 okovov vína - /1 okov je približne 53 litrov/ a vo Vieske 9,5 okovov.

V ďalšom súpise z roku 1602 sa uvádzajú v Radošovciach tieto vinohrady: Kobylani hegy 23 vinohradov, Panenska hora 12 vinohradov, Radossoczy hegy 14 viníc, Monosochy Hegy 7 vinohradov, Weszkay Hegi 16 vinohradov.

Farská matrika zomrelých v roku 1678 zaznamenala, že Tomáš Bartalovič odkázal kostolu dva vinohrady a štepnicu.

Z roku 1764 pochádza zápis, že richtár, pudmistr a celá obec mestečka dali na opravu kaplnky sv. Urbana vo vinohradoch 50 zlatých.

Spomínaná biskupská vizitácia z roku 1788 uvádza, že o kaplnku sv. Urbana, pápeža a mučeníka, sa stará obec a že na sviatok sv. Urbana sem prichádza kňaz s miništrantmi a veriaci na slávnostnú bohoslužbu.

Taktiež sa tu píše, že kaplnka sv. Stanislava vlastní vo svojom majetku pozemky s neplodnou zdivočelou vinicou a s ovocnými stromami. Na východe od vinice sa v tom čase /1788/ nachádzala v starom strome kaplnka. Pravdepodobne išlo o vinicu na Panenskej hore pod Čupmi na sever od panského majera Kobylany, ktorá postupne úplne zanikla.

Radošovské a viešťanské vinohrady postihla v druhej polovici 19. storočia nákaza filoxéra. Radikálna obnova viníc sa začala po prvej svetovej vojne.

Od roku 1928 do roku 1945 sa vinohradom a búdam prestala venovať patričná pozornosť. Hospodárska kríza na prelome rokov 1920 – 1930, druhá svetová vojna, všeobecná vojenská mobilizácia, odvody mužov do veku 40 rokov a prechod frontu presunuli pozornosť obyvateľov Radošoviec iným smerom. Nebolo pokoja ani času venovať sa vinohradom. Vinice boli doslova zanedbané, prišli roky neúrody, búdy sa neopravovali a mnohé sa rozpadli.

Ľudia svoj postoj k vinohradom zásadne zmenili po prechode frontu na jar v roku 1945. Celá obec sa vtedy prakticky vysťahovala do vinohradov aj s domácimi hospodárskymi zvieratami. Po prechode frontu – 8. až 10. apríla 1945, sa ľudia vrátili do vojnou poškodenej dediny, zahládzali stopy vojny, ale vzťah k vinohradom už u ľudí zostal zakorenený kdesi v hĺbke ich duše a srdca. Je isté, že straty na životoch by boli oveľa väčšie, nebyť ukrytia vo vinohradoch. Nasledujúce roky sa sem akoby z vďačnosti k svojim vinohradom a ich patrónovi sv. Urbanovi radi a často vracali.

Starí vinohradníci, ktorých už žije len veľmi málo, si doteraz pamätajú tradičné postupy zakladania vinice a dorábania hrozna. Každá pôda určená pod vinicu sa musela ručne vyklčovať a prekopať do hĺbky 50-60 cm. Najprv sa pestovalo len samorodé hrozno – samoroďák / delavár, bago, otelo, sirotek/. Hrozno sa vysádzalo ku kolom /kouek/ – štekom z agátového dreva do tzv. greftov. Hroznové výhonky – pruty sa priväzovali ku kolom výlučne lykom, zálistky a nerodiace ratolesti sa včas odstraňovali – zmítali. Postrekovalo sa štetkou z ražnej slamy, ktorá sa namáčala do vedra s roztokom modrej skalice a vápna. Vinohrad sa udržoval čistý bez buriny, motykou sa len plytko skopal – škrábau. Podľa vzhľadu vinohradu sa posudzoval hospodár – vinohradník. Vinobranie v októbri bolo veľkou udalosťou. Hrozno sa oberalo do putne pripnutej na chrbte oberača a sypalo sa do kade, kde sa podrvilo drevenými palicami s roznoškama . Voľný mušt sa scedil a zostatok hrozna sa vylisoval lisom – pres. Vo vtedajších starých vinohradoch bolo veľa búd, v ktorých sa nachádzali drevené vretenové lisy. Jedným zo zachovaných lisov je starý vretenový lis v búde Piusa Mikuša a jeho vek sa odhaduje na 250 až 300 rokov. Je dokladom voľakedajšieho spôsobu spracovania hrozna. Vylisovaný – „vypresovaný“ mušt sa dával do sudov kvasiť, cukor sa nepridával, víno vykyslo také, aké sa v tom roku urodilo. Bolo však nefalšované a zdravé.

Dozor nad vinohradmi vykonával strážnik – hotar. Obchádzal vinohrady len na výstrahu, pretože krádeže sa takmer nevyskytovali. Ani deti nesmeli vkročiť do susedného vinohradu a nebodaj si odtrhnúť strapec hrozna z cudzieho. Ani po tráve šliapať, lebo by sa zle kosila.

Búdy vo vinohradoch boli postavené z nepálených tehál /kotovice/. Takmer každá pozostávala z dvoch miestností, prvá na prezliekanie, jedenie, prípadne spanie, druhá na uloženie vína, ovocia, prípadne náradia. Steny boli vybielené vápnom, podlaha bola hlinená a udržiavala sa mazaním žltým blatom zmiešaným s jačmennými plevami. Strop tvorili drevené trámy a dosky, na povale sa uskladňovalo seno. Strecha bola pokrytá slamenými „doškami“ a „zástreškami“. Vonkajšie steny búdy boli natreté červenou hlinkou –červenica, ktorá sa ťažila blízko vinohradov.

V niektorých búdach boli postavené aj hlinené pece na sušenie ovocia. Napríklad v starej búde Dionýza Pobudu /+1975/, alebo vo viešťanských vinohradoch v časti Novosady stála búda sušiareň. V týchto veľkých hlinených peciach sa sušili prevažne slivky a jablká, bol to vlastne jediný spôsob konzervovania ovocia na zimu. Ovocie pokrájané na štvrtky - krúžlauky sa usušilo v predhriatej peci a v zime sa konzumovalo uvarené vo vode. Usušené plané hrušky sa pomleli a zmiešané s cukrom boli výbornou posýpkou na rezance, alebo plnkou do koláčov. Zo sliviek sa varil aj lekvár a pálila domáca slivovica. V časti obce „Hoštáky“ stávala budova pálenice s honosným nápisom „Daneprostá destilatúra“. Vypálená slivovica mala zvyčajne 52% alkoholu, musela dlho držať retiazku a v malom množstve bola skutočným liekom.

Po roku 1945, po vojne, sa vinohrady zmenili na nepoznanie. Rozpadajúce sa búdy ľudia opravili, slamené strechy zreparovali, zväčšili okná a začali stavať nové búdy, murované už z pálených tehál s veľkými oknami, lokálnym kúrením a pokryté škridlicou.

O 40 rokov neskôr bola snaha vinohrady celoplošne zrekultivovať a začleniť do bývalého JRD. Našťastie tento zámer nevyšiel.

V súčasnosti sa vinohrady v radošovskom a viešťanskom chotári rozprestierajú na výmere 25 hektárov. Vinič sa tu pestuje doteraz a hrozno sa spracováva v podstate tradičným spôsobom. Zmenený je spôsob vyväzovania viniča na vysoké vedenie a používajú sa nové chemické postreky proti škodcom a chorobám.

Modernizácia a civilizácia vstúpili však i do radošovských vinohradov, lenže často i s narušením prírodnej idyly a oázy ticha. Od 80. rokov 20. storočia sa vinohrady využívajú čoraz viac na rekreáciu a s týmto fenoménom súvisí aj prestavba a výstavba búd na spôsob chát, žiaľ, neraz necitlivo s použitím cudzích prvkov, čo narušilo pôvodný vinohradnícky ráz.

Dlhé roky v ľuďoch zakorenená tradícia každoročných vinohradníckych slávností – hodov na sv. Urbana - Hurbánek, striedavo v rôznych obmenách, viac či menej kladných, pretrváva našťastie dodnes.

Podľa Márie Zajíčkovej
spracovala M. Kučerová

Nové občianske združenie v našej obci

Po zaevidovaní na Ministerstve vnútra SR bolo dňa 27. februára 2015 založené občianske združenie pod názvom „Združenie žien Radošoviec a Viesky“. Následne v marci sa uskutočnila 1. členská schôdza a členkami nášho združenia sú staršie i mladšie ženy a dievčatá z Radošoviec i z časti Vieska, zatiaľ v počte 44 žien. Predsedníčkou združenia sa stala Terézia Vaňková. Cieľom združenia je podporovať kultúrnosť, vzdelanosť a tvorivosť občanov formou kultúrno-spoločenských, výchovno-vzdelávacích a športových aktivít.

Medzi prvé aktivity združenia môžeme zaradiť organizovanie zájazdu na púť do Blatnice pod sv. Antonínkem v mesiaci jún. Folklórnym združením Fjertúšek sme boli pozvané na Svatojánské krojované hody do Moravského Svätého Jána taktiež v júni tohto roku, ktoré sme samozrejme prijali a členov folklórneho združenia sme na oplátku pozvali do Radošoviec na krojový ples, ktorý budeme organizovať 9. januára 2016. Ďalej sme v spolupráci s Materskou školou Radošovce a Rodičovským združením pri MŠ organizovali Indiánsky pochod v radošovských vinohradoch, ktorý pokračoval diskotékou.

Týmto by sme chceli osloviť ženy a dievčatá, ak majú chuť a vôľu vstúpiť do nášho združenia, že ich s radosťou privítame. Informácie môžete získať v prevádzke Cukráreň na námestí v Radošovciach.

Úspech mladých hasičov

Veľmi dobre si túto víkendovú nedeľu počínali mladí hasiči “Plameňáci“ na domácej pôde, kde po celkovo 4 kolách ligy „Hry Plameň“ stáli na stupni víťazov. Súťažilo sa v disciplínach štafeta a požiarny útok. Mladé plameňáčky obhájili z minulého roka zlato a chlapci obsadili veľmi pekné bronzové umiestnenie a to aj vzhľadom k tomu, že v kategórii chlapcov patrili medzi najnižší vekový priemer. V podstate priebeh všetkých 4 kôl, ktoré sa postupne konali v Uníne, Kopčanoch, Gbeloch a v Radošovciach, mal rovnaký scenár a dievčatá „valcovali“ súperky v obidvoch disciplínach. Držíme im palce a veríme, že úspešne zabojujú ako chlapci tak aj dievčatá na „Brannom preteku“, ktorý sa bude konať posledný augustový víkend v Adamove a na ktorý sa veľmi tešia s víziou rozšíriť tohtoročnú bohatú medailovú zbierku.

V mesiaci jún prebehol 8. ročník súťaže “O pohár starostu obce“ v kráľovskej disciplíne - požiarny útok, kde v konkurencii 14 družstiev v kategórii ženy si prvenstvo odniesli hasičky z Kopčian a zlato s putovným pohárom s víťazným časom 18,87 sekundy si odniesli hasiči z Letničia.

Prvú septembrovú sobotu sa v Radošovciach bude konať Záhorácko – Moravský pohár v kategórii „ženy“. Veríme, že spomenuté medzinárodné hasičské zápolenie, ktoré nám zveril Okresný výbor DHZ po technickej a organizačnej stránke, veľmi dobre zvládneme k spokojnosti všetkých zúčastnených.

Takže na záver, ešte raz patrí sa mladým „Plameňákom“ z Radošoviec poďakovať za skvelé výsledky a do budúcnosti zaželať veľa úspechov v športovom zápolení.

Ešte by sme chceli upozorniť občanov, nakoľko je suché počasie a prebieha zber obilnín, na zvýšené nebezpečenstvo požiaru a na opatrnosť, pri zakladaní ohnísk a prázdninových opekačkách.

Za DHZ Radošovce Ing. Stúpal Jozef

Aká si mi krásna, ty rodná zem moja

V mesiaci máj ste mohli na cestách Záhoria stretnúť cyklistu a zberateľa Ladislava Holuba z dedinky Poša, okres Vranov nad Topľou. Tento dôchodca, bývalý aktívny futbalista, atlét – bežec a aj držiteľ striebornej Jánskeho plakety si dal predsavzatie, že od 18. januára 2010 v priebehu ôsmich rokov prejde na bicykli každú osadu, obec aj mesto na Slovensku. Za všetko môže jeho zberateľská vášeň, pretože viac ako 50 rokov zbiera pohľadnice, pečiatky, kalendáre, mapy a iné materiály symbolizujúce obce a mestá celého sveta. Dňa 9. mája 2015 navštívil aj Radošovce. Všetko si značí do svojho denníka a dáva si potvrdiť pečiatkou, aby mal dôkaz, že obec navštívil. Tento slnkom opálený a vetrom ošľahaný muž denne zvládne aj viac ako 100 km a najradšej šliape do pedálov v daždi. Trasu si špeciálne neplánuje, zoberie mapu a ide tam, kde nebol. Spáva, kde sa dá a aj pod širym nebom. Riadi sa heslom: „Pre ľudí pevného predsavzatia a vytrvalosti niet nemožnosti !“ Krásny to čas, prežiť časť svojho života v lone prírody, ešte krajší stretnúť človeka milého na potulkách sveta najkrajšej krajiny ...

Filmový Kája Mařík a jeho kamarátka Zdenička navštívili literárny Lážov

8. mája 2015 sa v skorých ranných hodinách na námestí našej obce objavil autobus. Nápis na prednom skle jasne hlásal cieľ jeho cesty: Mníšek pod Brdy.

Tí, ktorí ste boli na premiére prvého DVD - Mauí chuapec z Radošovec , si iste spomeniete na pozvanie pána Miloša Navrátila, vedúceho OKS, ktorý prišiel na premiéru aj

s pani Terezkou Středovou, referentkou OKS a správkyňou BAS, ako zástupcovia mesta pod Skalkou, mesta, ktoré je rodiskom spisovateľky Marie Wagnerovej-Černej a zároveň rodiskom literárneho Káju Maříka. Mníšek pod Brdy – literárny Lážov.

Pán Navrátil túžil, aby sa uskutočnila aj česká premiéra nášho slovenského amatérskeho filmu práve na miestach, ktoré sú úzko späté s postavičkou Káju Maříka, teda priamo v pútnickom areále v budove kláštora na Skalke. Naše spoločenstvo Rodzina veseuá toto pozvanie prijalo s radosťou, zvlášť tí z nás, ktorí prečítali knižku: Školák Kája Mařík. Želali sme si vidieť Brdské lesy a všetky miesta, o ktorých sa v knižke píše. Záujem detí bol veľký, no miesta v autobuse obmedzené, prednosť preto dostali herci a rodičia hlavných postáv. Potešilo nás, že sa k nám pridal aj náš pán farár Mgr. Viliam Tuma, náš rodák, kňaz Mgr. Peter Kudláč a pán starosta Ing. Vladimír Kočárik s manželkou.

Keďže Mníšek pod Brdy je od Prahy vzdialený len 27 km, rozhodli sme sa tento výlet spojiť aj s návštevou českej metropoly. Náš pán farár nás previedol Václavským a Staromestským námestím s neodmysliteľným odbíjaním orloja, prešli sme Karlovým mostom a potom sme si spravili prestávku v kostole sv. Jozefa,

o ktorý sa starajú sestričky zo Slovenska. Pán farár Tuma tu celebroval sv. omšu spolu s Petrom Kudláčom. Ďalšou zastávkou boli Hradčany a katedrála sv. Víta a poznávaciu trasu sme skončili na Strahove, kde nás vyzdvihol náš autobus a odviezol nás rovno do Mníšku pod Brdy.

Na parkovisku pod zámkom už čakali naši hostitelia pán Navrátil a pani Středová a v ich sprievode sme sa odobrali na cintorín, kde nás privítala zástupkyňa starostu mesta pani Daniela Páterová.

Návštevou hrobu spisovateľky Marie Wagnerovej-Černej /1887-1934/, ktorá písala pod mužským pseudonymom Felix Háj, sme zahájili náš program. Na hrob sme jej položili kyticu kvetov, zaspievali pripravenú pieseň a spoločne sme sa pomodlili za spásu jej duše. A pretože obidve naše krajiny slávili sviatok skončenia 2. svetovej vojny, u spoločného kríža prebehla i krátka pieta za padlých a zosnulých.

V sobotu ráno 9. mája 2015 náš program pokračoval sv. omšou v miestnom kostole

sv. Václava. Pán farár Tuma ju odslúžil za zomrelú spisovateľku a Jožko Chrenka doprevádzal hrou na organ. Mladí sa tiež zapojili svojimi piesňami pod vedením Terézie Kubinovej a Gabriely Vávrovej. Po sv. omši nám miestny pán farár Jan Dlouhý urobil prehliadku kostola a porozprával o jeho histórii. Nasledovala prehliadka zámku, ktorú sme absolvovali rozdelení do dvoch skupín. Deti mali prvorepublikovú prehliadku s „vnučkou pani hraběnky“ a my dospelí sme si prešli prvý a druhý návštevnícky okruh. Po obede, ktorý sme mali ako inak než štýlovo v hostinci Káju Maříka, sme sa odobrali na Skalku, kde už bolo všetko pripravené na projekciu.

Zúčastnil sa na nej aj miestny starosta Ing. Petr Digrin, Ph.D. a jeho zástupkyňa Daniela Páterová. Zaujímavosťou je, že táto česká premiéra sa uskutočnila presne na deň, pol roka po tej našej slovenskej. Celým poobedným programom nás sprevádzal Martin Molent, ktorý okrem moderovania zaujal domácich i vo filme v úlohe vzácneho pána lesného. Medzi jednotlivými príbehmi stihol predstaviť hercov, režisérku i kameramana Jána Chrvalu a jeho manželku Veroniku Chrvalovú, ktorá sa postarala o strih. Sála kláštora bola celkom zaplnená a bolo milé vidieť, ako sa domáci nechali vtiahnuť do deja a ako sa bavia na Kájových mudrlantských rečiach .

Po skončení programu sme boli pozvaní na malé občerstvenie, ktorým boli pravé Kájove obľúbené rozpíčky. Tie pre nás upiekla pani Eva Jarolímková.

Na záver sme si stihli urobiť spoločnú fotografiu pred kostolíkom sv. Márie Magdalény na Skalke. Odfotili sa s nami aj pán Navrátil a pani Středová, ktorí sa o nás po celú dobu ochotne starali a vo všetkom nám boli k dispozícii, za čo im patrí veľké poďakovanie.

Nasledovalo pozvanie z našej strany na premiéru DVD 2, zbalenie osobných vecí a cesta domov s naším ochotným a milým šoférom.

Krátko pred príchodom na Slovensko nás v autobuse zastihla sms-ka od pána Navrátila, v ktorej sa pýtal, či sme v poriadku dorazili domov. Jeho správa sa končila veľmi milo a ja by som si dovolila týmito jeho slovami zakončiť tento článok:

„ Z prohry Slovenska s Finskom si nic nedelejte. Reprezentace Rodzina veseuá v Mníšku vyhrála ne celé čáře! “

Silvia Kudláčová

Zo zápisníc obecného zastupiteľstva

27. februára 2015

- Hlavnou kontrolórkou obce bola zvolená Mgr. Eva Volková, bytom Radošovce, Vieska č. 62

20. marca 2015

- Obecné zastupiteľstvo schválilo vytvorenie krízového štábu CO obce v zložení: starosta obce, poslanci OZ, predseda PD Radošovce Ing. Jozef Ivánek, veliteľ DHZ Radošovce Ing. Jozef Stúpal
- Obecné zastupiteľstvo schválilo predaj akcií Prima banky v počte 3 ks za cenu 1 800,00 € za všetky akcie Prima banke Slovensko
- OZ schválilo navýšenie finančných prostriedkov do rozpočtu MŠ o 4 500 eur na rekonštrukciu bleskozvodu na budove MŠ a o 10 000 eur na mzdové náklady z dôvodu otvorenia 4. triedy od 1.septembra 2015
- OZ schválilo zástupcu starostu Mgr. Pavla Špettu a poslanca Bc. Juraja Mikulu do funkcie ďalších sobášiacich
- Obecné zastupiteľstvo schválilo prenájom mraziacej časti a priľahlých miestností domu smútku v Radošovciach na dobu určitú - 1 rok prevádzkovateľovi pohrebných služieb Jánovi Štepanovskému
- Na Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu SR bola podaná žiadosť obce o príspevok na výstavbu MŠ
- Na Ministerstvo financií SR obec podala žiadosť na dotáciu na výmenu okien na kultúrnom dome

14. mája 2015

- Obecné zastupiteľstvo schválilo Záverečný účet obce za rok 2014
- OZ schvaľuje použitie prebytku v sume 37 788,39 € na tvorbu rezervného fondu
- OZ schválilo poskytnutie finančného príspevku pre Anetu Flajžíkovú, Radošovce, Vieska č. 137, vo výške 600 eur za vynikajúce športové výsledky a reprezentáciu obce
- OZ neschválilo vstup obce do Oblastnej organizácie cestovného ruchu Záhorie.

25. júna 2015

- Odstránenie stavby „U Honzov“ – je vydané právoplatné rozhodnutie na odstránenie stavby a boli predložené cenové ponuky troch firiem, OcÚ vykonal výrez kríkov a čiastočné odstránenie stavebného odpadu.
- Výtlky na cestách v obci – boli opravené technológiou infražiarenia na ulici Jánošíkova, Družstevná, vjazd na zdravotné stredisko a ulica pri PD /okále/.
- Vodovod, kanalizácia – prepoj Senica-Holíč je vo finálnej fáze, zostáva pripojiť zdravotné stredisko, predpokladaný termín kolaudácie je do konca roka 2015. Prišlo k zmene trasy pri dome č. 460. Pri požiarnej zbrojnici obec plánuje umiestniť hydrant, podmienkou pre vybudovanie vodomernej šachty je maximálna vzdialenosť 10 m od potrubia, preto je nutné vykúpiť pozemok pod plánovanú vodomernú šachtu.
- OZ schválilo kúpu pozemku v k.ú. Vieska pod čističku ku kanalizácii
- OZ schválilo realizáciu 1. etapy vybudovania miestnej komunikácie v uličke medzi rodinnými domami č. súp. 319 – 324, ulica Párovce
- Regionálne združenie obcí Vieska, ktorého je Obec Radošovce členom, bolo zaradené do Národného programu ako oprávnený žiadateľ dotácií pre kanalizáciu a vodovod a pripravuje dokumentáciu k žiadosti o nenávratný finančný príspevok z fondov EÚ
- K plánovanej IBV v lokalite Na konci – naďalej sa realizuje vykupovanie zostávajúcich pozemkov a pripravujú sa podklady pre územné konanie

- 20. júla 2015 sa začalo s búracími prácami na dome Honzových, ktoré vykonáva firma JOMA Skalica v náklade 12 986 eur.

Plán budúcich zasadnutí obecného zastupiteľstva – 27.8.2015, 23.10.2015, 27.11.2015, 18.12.2015.

Indiánsky pochod 2015

Ako šikovní školáci z Radošoviec oslávili Deň Zeme

Žiaci ZŠ Radošovce I.stupňa na Deň Zeme 22. apríla upravili okolie prvej budovy školy, štvrtáci vytvorili nádhernú skalku z prinesených skalničiek, niektoré triedy sa vybrali smerom do dediny a zbierali odpad v Radošovciach a vo Vieske.

Žiaci 2.stupňa upravili okolie druhej budovy, ôsmaci a deviataci zišli k potoku, ktorý tečie pod školou, aby ho vyčistili. Šiestaci a siedmaci sa presunuli k neďalekej priehrade, kde nazbierali asi najviac vriec odpadu. Piataci skrášlili vchod do druhej budovy školy tiež veľmi peknou skalkou...

Každoročne Rodičovské združenie pri Materskej škole Radošovce a Materská škola v Radošovciach organizuje tematické športové popoludnie v radošovských vinohradoch. Tento rok sa nieslo v znamení Indiánov. Ani horúce letné počasie, ktoré v sobotu 4.7.2015 panovalo, neodradilo rodiny s deťmi, aby sa zúčastnili tejto akcie a podporili ju.

Na ôsmich stanoviskách rozostavených na trase sa účastníci pochodu dozvedeli zaujímavé informácie zo života Indiánov a plnili rôzne úlohy zadávané šikovnými animátormi (chytali ryby, pili ohnivú vodu, maľovali indiánske šaty, atď.), za ktoré boli na stanovisku odmenené sladkosťou a v cieli medailou a diplomom na pamiatku.

K sprievodným aktivitám patrilo maľovanie na tvár, športové hry pri „kolečku“, diskotéka či prehliadka hasičského auta spojená s oblievaním detí, lakros.

Touto cestou by sme zároveň chceli poďakovať všetkým sponzorom, animátorom, hasičom, gulášmajstrom, členkám Združenia žien Radošoviec a Viesky, rodičom, dídžejovi a ostatným dobrovoľníkom, ktorí sa podieľali na bezproblémovom chode tejto akcie.

Martina Macková

40. výročie založenia ZO Slovenského zväzu záhradkárov Vieska

Slovenský zväz ovocinárov a záhradkárov vo Vieske bol založený dňa 20. februára 1965 v počte 25 zakladajúcich členov. Zväz združoval občanov vlastniacich prídomové záhradky. Činnosť zväzu bola prevažne zameraná na osvetovú činnosť v oblasti ovocinárstva, vinohradníctva a na pomoc pri zabezpečovaní sadeníc, semien a hnojív. Vzrastajúci záujem občanov a dobrá práca funkcionárov zväzu nakoniec vyústili do založenia záhradkových osád: Novosady, U Víta a Lipiny. Rozhodnutie o vyčlenení plôch pre zriadenie záhradkových osád bolo vydané na ONV Senica dňa 3. apríla 1975. Osady boli založené za účinnej pomoci MNV vo Vieske a JRD Mier Radošovce. Za zväz pracoval na zriadení osád výbor, ktorý bol zvolený Výročnou členskou schôdzou za prítomnosti zástupcu OV ZOZ p. Čaploviča a predsedu MNV Vieska Emila Mikulu dňa 12.2.1972 v zložení: predseda Volek Vendelín, podpredseda Blaha Alojz, tajomník Hanečka Ján, hospodár Blaha Severín, pokladník Vlk Ladislav, revízna komisia: Mikula Emil a Polák Michal. Od roku 1972 do roku 1975 sa členská základňa rozrástla z pôvodných 25 členov na 72. Rozšírenie členskej základne a zriaďovanie osád si vyžiadalo i rozšírenie výboru. Dňa 13.4.1975 na Výročnej členskej schôdzi bol výbor doplnený a pracoval v zložení: predseda Hanečka Ján, členovia: Kuba Ján, Milota Vendelín, Flajžík Anton, Mikula Vladimír, Jakúbková Emília, Mikula Severín, Duchoslav Jozef, Volek Vendelín. Revízna komisia: Mikula Emil a Flajžíková Anna. Budovanie osád bolo vykonávané v období 1975 až 1981, to jest približne 6 rokov. Práce pri budovaní osád boli prevádzané svojpomocne, finančné zdroje okrem členských príspevkov boli získavané poriadaním hodových zábav. Okrem prác na budovaní osád sa členovia podieľali na brigádach organizovaných obcou v akcii Z a prispievali pomocou pri zbere sena a slamy miestnemu JRD Mier. Organizácia vypracovala a schválila sadový poriadok, ktorý je platný dodnes. V roku 1982 bol výbor doplnený o nových členov. Predsedom organizácie sa stal Šimek František. Od roku 1982 začali pracovať osadové výbory, bola nadviazaná družba so záhradkárskou organizáciou v Uníne. Organizácia okrem družobných stretnutí so ZO SZZ Unín sa zúčastnila a organizovala športovo branné preteky, organizovala zájazdy do Petrova a zúčastňovala sa miestnych a okresných výstav vín v regióne. V roku 1984 bola zorganizovaná 1. miestna výstava vín, na ktorej bolo vystavovaných 561 vzoriek vín. V roku 1986 až 1987 bol založený krúžok mladých záhradkárov, v ktorom pracovalo 38 detí. Na vedení krúžku sa podieľali p. Šimek František, Janovič Jozef a Dobrovodský Ľuboš. V roku 1988 bola zorganizovaná 2. miestna výstava vín a v roku 1990 - 3. miestna výstava vín. V roku 1993 bol zvolený predsedom ZO Duchoslav Jozef. Pod jeho vedením bola v roku 1993 zorganizovaná 4. miestna výstava vín a 5. miestna výstava vín. V roku 1999 bol zvolený VČS predsedom ZO Marián Mikula. Výbor pod jeho vedením zorganizoval 6. – 8. miestnu výstavu vín.

V súčasnosti, v roku 2014 sa uskutočnilo na výročnej členskej schôdzi omladenie výboru a predsedom bol zvolený Peter Kubina a podpredseda Milan Milota. Hospodár Pavol Kocian, tajomník Ľubomír Petrov, pokladník Mária Kubinová, kontrolór Peter Flajžík.

Ľubomír Petrov

Mladý záchranár CO

Okresné úrady Skalica a Senica, odbory krízového riadenia usporiadali dňa 21. mája 2015 spoločné okresné kolo súťaže mladých záchranárov civilnej ochrany na futbalovom štadióne v obci Radošovce. Súťaže sa zúčastnilo celkovo 17 družstiev, z ktorých bolo 7 zo základných škôl okresu Skalica. Podujatie otvoril prednosta okresného úradu Skalica Ing. Marian Honza CSc., ktorý privítal všetkých súťažiacich a osobitne hostí a to prednostov Okresného úradu Senica Ing. Vladimíra Kocourka, prednostu Okresného úradu Hlohovec Ing. Petra Spála a poslanca obecného zastupiteľstva Radošovce Bc. Juraja Mikulu, ktorý na podujatí zastúpil starostu obce. Po slávnostnom sľube rozhodcov a súťažiacich začalo vlastné zápolenie. Všetky zúčastnené družstvá preukázali vysoký stupeň vedomostí a praktických zručností. Víťazom sa za okres Skalica stalo súťažné družstvo zo Základnej školy Radošovce pod vedením pani učiteľky Mgr. Miroslavy Decsi. Prestávky v súťaži vyplnili príslušníci Okresného riaditeľstva policajného zboru Skalica ukážkami práce psovoda a zadržaním páchateľa. Poďakovanie však patrí všetkým pedagogickým pracovníkom, ktorí sa podieľali na príprave súťažiacich a taktiež Obci Radošovce a sponzorom.

Juraj Mikula

70. výročie oslobodenia obce a konca 2. svetovej vojny

Pred 70 rokmi bola oslobodená obec Radošovce (a Vieska) sovietskou armádou a bola ukončená druhá svetová vojna. Pri tejto príležitosti si dňa 6. mája 2015 predstavitelia obce položením vencov pripomenuli tieto udalosti pri pamätníku padlých na námestí, pri kaplnke vo Vieske a pri pamätných tabuliach.

Vítanie občiankov

Dňa 27. júna 2015 sa na Obecnom úrade v Radošovciach uskutočnilo slávnostné uvítanie detí do života a zápis do pamätnej knihy obce. V tento deň sa obnovila tradícia, ktorou si obec Radošovce každoročne uctí rodičov a ich novonarodené detičky – nových občanov našej obce. V prvom polroku 2015 to sú:

Karin Antalová, Matúš Daniška, Jana Gajdošová, Hana Hanusová, Sarah Slatinská, Dominik Vacula, Emma Slobodová

Stavanie mája

Obec Radošovce a Združenie žien Radošoviec a Viesky pripravili na štvrtok 30. apríla 2015 na detskom ihrisku pri základnej škole stavanie mája spojené s opekačkou a detským programom. Účastníci akcie si pripomenuli tradíciu našich predkov, pre ktorých symbol stavania mája znamenal uctenie si prebúdzajúcej sa prírody a vyjadroval želania poľnohospodárov, aby ich úroda mala silu a dobrý rast.

Vydáva Obec Radošovce č. 188, 908 63, IČO 309 907, vychádza štvrťročne, reg. na MK SR : EV 4522/12, tlač: Reco Senica.
Zodpovedná redaktorka Miroslava Kučerová, ISSN 1338-8657